

судъ бѣше ся привелъ отъ злодѣяніе-то на едного начальника ради непослушаніе. Какъ да е когда-то дщеря-та негова путешествувала бѣше, имаше почти четиринадесять години, отъ какъ онъ въ Сибирь живѣяше въ село Исхимъ, близо при предѣла-те на Tobолско-то правителство. Тамо онъ ся препитаваше съ свое-то семейство съ малка-та помощъ отъ десять копѣйки презъ день, опредѣленни на заточены-те, които не ся наказани да работятъ въ общы-те трудове (кюрекъ).

Млада-та Прасковія съ свой-атъ си трудъ спомагаше за прехрана-та на свои-те родители, ходяше съ други-те заедно по село-то да пере, помагаше на оныя, кои-то женятъ, и соучаствувахе на всы-те земледѣлски трудове, колко-то силы-те ѝ я упрощаваха: вмѣсто заплата она приносяше или жито или айца или пѣкон зелія (зарзавати). Понеже она дѣте въ Сибирь бѣ дошла, и не познаваше други по добръ животъ, съ радость ся предаваше на трудны-те тыя заниманія, които едвамъ можеше да трае. Мѣгки-те нейни руцѣ виждашеся че за други заниманія опредѣленни бѣха. Майка ѝ, занята совсѣмъ на думашны-те нейны бѣдны дѣла виждашеся че съ